

PAŃSTWOWY TEATR „LALKA”
Warszawa – Pałac Kultury i Nauki

ASTRID LINDGREN

Mio, mój Mio

Przekład
MARIA OLSZAŃSKA

Reżyseria
WŁODZIMIERZ FEŁENCZAK

Scenografia
KAIN MAY

Muzyka
STANISŁAW NAKIELSKI

Ruch sceniczny
ANDRZEJ KOMOROWSKI

Sufler
BOŻENA HELCBERGIER

Inspicjent
MIROŚLAWA PŁONSKA-BARTSCH

Światło
WITOLD WYSOCKI
Dźwięk
ADAM WRÓBLEWSKI

Brygada sceny
IZABELLA SZYRLE, STANISŁAW
KRZYKOWSKI (kierownik), BOGDAN GRAJDA,
WŁODZIMIERZ ŁABĘDA, LESŁAW SOKOLNICKI

Premiera 10 maja 1987 r.

OBSADA

Bosse, Mio

GRZEGORZ KRAWCZYK
(adept)

Benka, Jum-Jum

ZBYSŁAW WILCZEK

Ojciec Benki, Król, Platnerz

ZBIGNIEW NOWAK

Wuj Sixten

TOMASZ ŻARÓD
Wuj Sixten, Eno, Kato

PIOTR BORUTA
(adept)

Ciotka Edla

ZYTA GRABOWSKA
OLGA MIŁASZEWSKA
(adeptka)

Pani Lundin, Tkaczka

IRENA SZYMAŃSKA

Nonno

PIOTR ROMAN
(adept)

Lollo

OLGA MIŁASZEWSKA

Milimani

KATARZYNA SOLTAN
(adeptka)

Duch

WŁADYSŁAW PEKAŃSKI i adepci
(współanimacja)

Ptak Żalobny

PAWEŁ PNIEWSKI
(adept)

Strażnik I

OLGA MIŁASZEWSKA

Strażnik II

ZYTA GRABOWSKA

Zwiadowca I

ANNA JAEGER
(adeptka)

Zwiadowca II

ELŻBIETA ZAJĄCZKOWSKA
(adeptka)

Zwiadowca III

PAWEŁ PNIEWSKI

Zwiadowca IV

BARBARA DĄBROWSKA
(adeptka)

Dyrektor

ZENON KASZUBSKI

Dyrektor artystyczny

WŁODZIMIERZ FELENCZAK

Dyrektor administracyjny

WOJCIECH STELMACH

Kierownictwo literackie

BOŻENA FRANKOWSKA
MONIKA KOSTASZUK

MIO, mój MIO

Sztuka „Mio, mój Mio” stanowi adaptację książki pod tym samym tytułem. Jej autorka, szwedzka pisarka Astrid Lindgren stworzyła wiele, znanych także w Polsce, pozycji literatury dziecięcej m. in. „Karlssona z Dachy”, „Detektywa Blomkvista”, „Dzieci z Bullerbyn” i najsłynniejszą – „Fizję Pończoszankę”.

„Mio, mój Mio” to opowieść o małym, samotnym chłopcu. Niekochany i niechciany Bosse dzięki tajemniczemu duchowi i sile własnej wyobraźni przenosi się z szarego, ponurego podwórka do tajemniczej Krainy Dalekiej. Tu wędrując przez różany ogród, Wyspę Zielonych Łąk, Ciemny Las poznaje nowych przyjaciół, zdaje egzamin z dojrzałości i odwagi, i – co najważniejsze – odnajduje wreszcie upragnionego ojca.

Podstawowym walorem utrzymanej w konwencji baśni sztuki jest jednak nie tylko jej przystępna fabuła, lecz także niezwykle subtelnie wypowiedziana poetycka refleksja o miłości, przyjaźni, potrzebie dobra i piękna.

(M. K.)

PAWEŁ PNIEWSKI

„Stuka „Mio, mój Mio” stano-
wi adaptację książki pod tym sa-
mym tytułem. Jej autorka, szwedz-
ka pisarka Astrid Lindgrén stworzy-
ła wiele, znanych także w Polsce,
pozycji literatury dziecięcej m. in.
„Karlsson z Dachn”, „Detektywa
Blomkvist”, „Dzień z Bullerbyn”
i najświeższe „Fizje Pończo-
szanki”.

„Mio, mój Mio” to opowieść
o matym, samotnym chłopcu. Nie-
kochany i niechciany Bosse dzięki
tajemniczemu duchowi i sile włas-
nej wyobraźni przenosi się z stare-
go, ponurego podwórka do tajem-
niczej Krainy Dalekiej. Tu wędrując
przez różny ogień, Wyspę Zielo-
nych Łek, Ciemny Las poznaje no-
wych przyjaciół, zdaje egzamin z
dojrzałości i odwagi, i – co naj-
ważniejsze – odnajduje wreszcie
upragnionego ojca.

Podstawowym walorem utrzy-
mania w konwencji bajki sztuki
jest jednak nie tylko jej przygodo-
wa fabuła, lecz także niezwykle
subtelnie wypowiedziana poetycka
refleksja o miłości, przyjaźni, po-
trzebie dobra i piękna.

KOPISZ BEZPŁATNY